

בביתנו הביתנו

מחזה ופזמונים: אבן ג'ון לרנר מוזיקה: פרדריק לאו
תרגום דן אלמגור ושרגא פרידמן במיני: מנשה קפסין
35 שחקנים, רקדנים ונגנים

My Fair Lady

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב!

Book and Lyrics by: Alan Jay Lerner | Music by: Frederick Loewe

Adapted from George Bernard Shaw's play and Gabriel Pascal's Motion picture "Pygmalion"

Director of the original production-Moss Hart

Translated by Dan Almagor and Shraga Friedman

Directed by Moshe Kepten

Musical Director Yossi Ben-Nun

Choreographed by Avichai Hacham

Set designed by Eran Atzmon

Costumes designed by Yelena Kelrich

Lighting designed by Keren Granek

Vocal Coach Doki Atzmon

Assistant Musical Director Ohad Ben Avi

Sampler Lior Ronen

Sound designed by Issac Fried

Wigs designed by Osnat Sagi

CASTING DIRECTOR Ruth Tonn

The Cast

Eliza Doolittle Shani Cohen

Henry Higgins Natan Datner

Colonel Pickering Dov Reiser

Mrs. Pearce Ruby Porat Shoval

Mrs. Higgins Miriam Gavrieli

Freddy Eynsford-Hill Adam Lahav

Alfred P Doolittle Pini Kidron

Mrs. Eynsford-Hill Gabbi Ohad David

Harry/Lord Boxington Roe Cackon

Jamie Nir Shiver

Zoltan Karpathy/Bartender Shlomi Bertonov

Mrs. Hopkins YaffaTusya Cohen

Queen of Transylvania/Lady Boxington

Liron Yoeli

Buskers Tomer Dahan, Dor Harari, Dor Raybi

Band

Piano & Conductor Yossi Ben Nun

/Ohad Ben Avi

Keboards & Sampler Giora Linenberg

/Liat Perlog Meiri

Percussion Asaf Roth / Yoni Givoni

Flute Adi Kaiser / Hagar Shachal

Contrabass Inbar Paz Michaeli

Clarinet Or Sidi / Keren Goldenzweig

Trumpet Doron Silashi / Udi Dontakowsky

Trombone Luisa salomon / Jonathan Volchuk

Production Manager Dana Katz Naaman

Assistant Director Orit Gefen

Costume Designer Assistant Erez Maayan

Dance Kepten Tut Mullor

Production assistants Noga Ashkenazi,

Oshrit Trabelsi

Opening 30 October, 2013 The Rovina Theatre

Length 3 hours, including an interval

Program Editors Ruth Tonn Mendelson & Rami

Semo

Rehearsal Photographer Daniel Kaminsky

Design YEHOSHUA/TBWA

All other parts are played by members of the company: Talia Ben Mazia, Michael Einav, Ashot Gasparian, Rinat Goldman, Oren Habot, Eran Hagay Neuberg, Tamar Inai, Tut Mullor, Naama Nachum, Doris nemni, Jessica Ouzen, Hila Shalev, Karin Shifrin, Anat Tuvia

גב' היג'ינס
הנאדייה

מחזה ושירים: אלן ג'יי לרנר | מוסיקה: פרדריק לאו

עפ"י "פיגמליון" מאת ג'ורג' ברנרד שואו והסרט מאת גבריאל פסקל

נגנים

פסנתר וניצוח: יוסי בן-נון/אוהד בן אבי

קלידים וסמפולר: גיורא לינגברג/ליאת פרלוג מאירי

כלי הקשה: אסף רוט/יוני גבעוני

חליל: עד קייזר/הגר שחל

קונטרבס: ענבר פז מיכאלי

קלרינט: אורי סיד/קרן גולדנצוויג

חצוצרה: דורון סילשי/אודי דונטקובסקי

טרומבון: לואיזה סלומון/יונתן וולצ'ק

מנהלת הפקה דנה כץ - נאמן

עוזרת בימאי אורית גפן

עוזר למעצבת תלבושות ארז מעין

דאנס קפטן תות מולאוד

עוזרות הפקה נגה אשכנזי, אושרית טרבלסי

הצגה ראשונה 30 לאוקטובר, 2013, אולם רובינא

משך הצגה שלוש שעות, כולל הפסקה

עריכת תכניה רות טון ורמי סמו

צילום בחזרות דניאל קמינסקי

עיצוב והפקה יהושע/TBWA

תודותינו ספריית "בית אריאלה" ואוניברסיטת תל אביב

על תרומות הספרים, מעצבת התלבושות רוני וגנר, אלי

עמר, מוטי עמר, צוות סדנת תיאטרון.

תרגום דן אלמגור ושרגא פרידמן

בימוי משה קפטן

ניהול מוסיקלי יוסי בן-נון

כוריאוגרפיה אביחי חכם

תפאורה ערן עצמון

תלבושות ילנה קלרין

תאורה קרן גרנק

הדרכה קולית דוקי עצמון

עוזר למנהל מוסיקלי אוהד בן אבי

עיבודים לסמפולר ליאור רונן

עיצוב סאונד איציק פריד

עיצוב פאות אסנת שגיא

ניהול ליהוק רות טון

משתתפים

אלייזה דוליטל שני כהן

פרופסור הנרי היג'ינס נתן דטנר

קולונל פיקרינג דב רייזר

גב' פידס רובי פורת שובל

גב' היג'ינס מרים גבריאל

פריד אינספורד היל אדם להב

אלפרד דוליטל פיני קדרון

גב' אינספורד היל גבי אוהד דוד

הארי/לורד בוקסינגטון רועי קקון

ג'יימי ניר שיבר

זולטן קרפאטי/ג'ורג' המוזג שלומי ברטונוב

גב' הופקינס יפה תוסיה כהן

מלכת טרנסילבניה/ליידי בוקסינגטון לירון יואלי

להטוטני רחוב תומר דהן/דור הררי/דור רייבי

כל התפקידים האחרים מבוצעים על ידי חברי הלהקה:

ג'סיקה אוזן, תמר אילנאי, טליה בן מזי"א, רינת גולדמן,

אשוט גספריאן, אורן חבוט, ערן חגי נויברג, ענת טוביה,

תות מולאוד, נעמה נחום, דוריס נמני, מיכאל עינב, קארין

שיפרין, הילה שלו

סדר השירים

מערכה שניה

היגינס, אלייזה, קרפאטי והאורחים
היגינס, פיקרינג, גב' פירס והמשרתות
אלייזה
פרדי
אלייזה ופרדי
אלייזה והרוכלים
דוליטל, הארי וג'יימי
היגינס ופיקרינג
היגינס

הוואלס בנשף השגרירות
ניצחת!
עוד תראה הנרי היגינס!
כאן, ברחוב בו את גרה, ילדה
בוא כבר
זופי לי!
שרק נבוא לכנסייה בזמן
המנון לגבר
כבר התרגלתי לדמותה

שלושה להטוטנים
היגינס
אלייזה והרוכלים
דוליטל, הארי וג'יימי
היגינס
דוליטל וחבריו
אלייזה
היגינס, אלייזה ופיקרינג
אלייזה, גב' פירס והמשרתות
הצופים במרוץ
פרדי

מערכה ראשונה

שיר רוכלי הכיכר
למה זה האנגלים אינם דוברים אנגלית?
זופי לי!
עם טיפ טיפת מזל
אני אדם רגיל מאוד
עם טיפ טיפת מזל
עוד תראה הנרי היגינס!
ברד ירד בדודום ספרד
הלילה טוב לרקוד
המרוץ באסקוט
כאן, ברחוב בו את גרה, ילדה

מחזמר שתחילתו וסופו - בהתערבות

עלילת המחזמר 'גברית הנאוה' (המבוסס, כידוע, על המחזה 'פיגמליון' שכתב ברנרד שואו לפני 100 שנה בדיוק) מתחילה בשרשרת פגישואות מקריות - ובהתערבות.

ארבעה מתוך גיבורי המחזמר נפגשים לראשונה בתחילת ההצגה וממש במקרה ביציאה מאולם התיאטרון ב'קובנט גארדן' בלונדון. על המדרכה שלפני התיאטרון יושבת אלייזה דוליטל, מוכרת פרחים צעירה, ענייה וחסרת-השכלה, שהגיעה מאחת השכונות העניות של לונדון - העיר ששכונות רבות לה, ובכל אחת מהן מדברים התושבים אנגלית בהיגוי ובתחביר ה"קוקני" העממי והעסיסי המיוחד לשכונתם. במקרה - ואולי שלא במקרה - עומד מאחורי העמוד, לא הרחק ממוכרת-הפרחים הקולנית, ג'נטלמן אנגלי, פרופ' היגינס, חוקר לשון ודיאלקטים בעל-שם, המאזין ללשואו נה והיגויה של הצעירה ורושם אותו בפנקסו, כדרכו במחקר. וממש במקרה, כביכול, נקלע לשם גם קולונל בדימוס של הצבא הבריטי בשם פיקרינג - גם הוא מומחה לחקר דיאלקטים, שהגיע במיוחד מהודו כדי לפגוש את פרופ' היגינס, שאת ספריו העריך, ולא שיער שייתקל בו דווקא בפתח התיאטרון שמהצגתו יצא. היגינס, המתמוגג מלשונה העסיסית של מוכרת-הפרחים היושבת על המדרכה, מציע לפיקרינג התערבות: תוך כמה חדשים הוא יכול, לדבריו, להפוך את הנערה ה"המונית" ל"ליידי" אנגלית, שאיש לא יבחין בכך שדיברה אי-פעם בהיגוי "נמוך". ובעוד שני המלומדים דנים בתנאי ההתערבות, יוצא מהתיאטרון - שוב במקרה, כמוכן - צעיר תמים בשם פרדי, בן למשפחה "טובה", שימלא מאוחר יותר, בלא ידיעתו, תפקיד לא מבוטל

בחייהם של אלייזה ושל הפרופסור היגינס. כך, בפגישה המקרית המרובעת הזאת על המדרכה ובהתערבות המשועשעת בין שני הג'נטלמנים חוקרי-הלשואן סביב מוכרת הפרחים הוולגרית-אך-החיננית, מתחילה עלילת המחזה והמחזמר שלנו. וזו מבוססת על סיפור יוני קלאסי עתיק שהתרחש בקפריסין הסמוכה. ברנרד שואו האירי, שנחשב ובצדק לסופר גאוני וזכה מאוחר יותר גם בפרס 'נובל' לספרות, משתעשע בהרבה הומור, שנינות, רגישות ואהבה, בדמויותיו, המייצגות את השכבות החברתיות והתרבותיות השואונות של אנגליה לפני מאה שנה. מול השוק וה'פאב' העממי של הסביבה בה גדלו אלייזה ואביה העסיסי, אלפרד דוליטל (הרואה את עצמו כדובר "המעמד הבינוני") הוא מציג בפנינו לא רק את דירתו של היגינס והרחוב האמיד בו הוא גר, אלא גם את ביתה ההדור עוד יותר של אמו של הפרופסור ואת התא ה"אריסטוקרטי" הקבוע שלה במגרש מירוצי-הסוסים באסקוט בו נפגשת 'החברה הגבוהה', ובו נערכת מדי כמה דקות התערבות נוספת: איזה סוס ינצח במירוץ? ואל נשכח גם את האולם המלכותי של הנשף, שבו עומדת אלייזה למבחן: האם ינצח הפרופסור בהתערבות שלו עם הקולונל? מרתקת ומרגשת עוד יותר היא מערכת היחסים רבת-השלבים בין הפרופסור הצניקן והמתנשא לבין נערת-השואוק שהפכה ל"גיברת".

ב'אחרית הדבר' שהוסיף שואו למחזה "פיגמליון", בניגוד למחזמר, הוא מספר כי לבסוף, בחרה אלייזה - שהגשימה את חלומה להפוך לבעלת חנות פרחים קטנה - להינשא דווקא למחזר הצעיר והתמים פרדי.

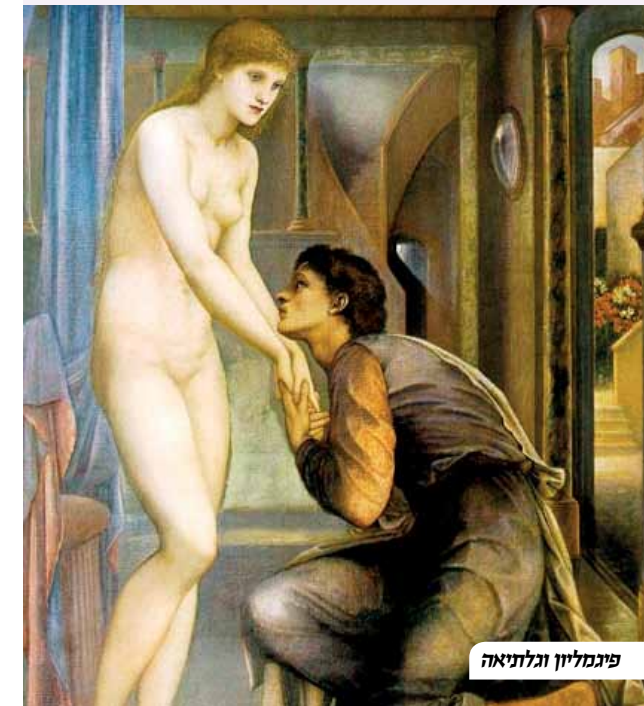
The Play

London, 1912. Henry Higgins, Professor of Phonetics, intrigued by the aspirations of Eliza, a young Cockney flower-seller, makes a bet with his friend Colonel Pickering that by changing her pronunciation, he can make her pass for a fine lady. Eliza moves into Higgins house, and begins lessons. The first attempt in showing Eliza off in society, at the Ascot races, ends in embarrassing failure. But the final test, an Embassy Ball, is a

success. After the ball, Eliza, furious with Higgins for her offhand dismissal of her share in the success of the experiment, leaves in the middle of the night and roams the city. The next day Higgins, searching for Eliza finds her, at last, visiting his mother. They argue once more and he storms out; On his way home, he realizes that he misses her. She returns just as the curtain falls.

בראשית היה פיגמליון

בראשית היה פיגמליון, דמות אגדית מהמיתולוגיה היוונית. סיפורו מופיע בספר העשירי של החיבור 'מטמורפוזות' מאת המשורר הרומאי הקדום, אווידיוס. שם אנחנו למדים כי פיגמליון היה פסל קפריסאי, שחתר לשלמות בעבודתו אך מצא פגמים בגשים אמיתיות, בשר ודם, עד אשר, בייאשו הגובר, גמר אומר שלא לשאת אישה לעולם. פיגמליון, מוצא עצמו מתאהב באפרודיטה, אלת האהבה והיופי, ומקדיש לה פסל מרהיב משנהב, שנוצר בצלמה ובדמותה, דמות אישה מושלמת. לתוצאה קורא פיגמליון "גלתיאה". הפסל שיצר בדמות האישה נראה כאילו הוא חי ונושם. פיגמליון מתייחס לדמות המפוסלת כאל נסיכה, מלביש אותה במיטב המחלצות, מרעיף עליה מתנות ואף מושיב אותה על ספה יקרת ערך. בעת הפולחן המסורתי של הילולת אפרודיטה, לאחר שקיים את כל כללי הטקס הנדרשים, מתפלל פיגמליון לפני המזבח, ומבקש כי דמות השנהב תינתן לו לאישה. אפרודיטה שומעת את תפילתו ונענית לה. כששב פיגמליון לביתו ונושק לפסל, הוא נדהם לגלות כי האישה היצוקה שנהב פוקחת את עיניה ומתעוררת לחיים, ודם אנוש מתחיל לזרום בעורקיה הקפואים. אפרודיטה נותנת את ברכתה לנישואיהם הבלתי שגרתיים של פיגמליון וגלתיאה שהניבו בת שנקראה פאפוס. על שמה נקראת העיר פאפוס, המקודשת לאפרודיטה.

פיגמליון וגלתיאה

מנערה מחוספסת ליצירת אומנות

סיפורו של פיגמליון משמש עד היום משל לנבואות המגשימות את עצמן. ג'ורג' ברנרד שואו בחר בסיפור כעוגן למחזה הקלאסי שלו, שיצר את הבסיס למחזמר הנצחי. הוא השתמש באגדה המקורית כדי לומר דבר משלו על כוחו האלוהי הפוטנציאלי של האמן היוצר ועל הסכנות הטמונות בו. האמן היוצר יכול להפיח חיים שלמים ועשירים בדף חלק, בחומר הדומם והסתמי שהוא לש בין אצבעותיו, ואף בכלי ריק. כלי ריק, זה מה שפרופסור הנרי היגנס, שהוא אמן השפה, להטוטן הבלשנות ואשף המלה - כמו ברנרד שואו עצמו, שנודע בלשונו החריפה ובעטו המושחז עד זוב דם - רואה באלייזה דוליטל, מוכרת הפרחים הצעירה, העלובה, המלוכלכת והפשוטה, נטולת ההשכלה והגיגונים, שנקלעת לחייו המאורגנים היטב בניגוד למהלך של פיגמליון, שברא יצירת אמנות מתוך אהבה, התפעמות וחרדת קודש, היגנס פועל ממניעים העשויים להיראות בלתי אנושיים. הוא מהמר על דוליטל חסרת האונים כפי שהיה מהמר על סוס במסלול המירוצים באסקוט. הוא מתחייב להפוך את הברווזון המקרקר שפה רצוצה ובלתי תקנית, שכמוה כאזעקה מקולקלת לאוזניו האנינות של הפרופסור, לברבור מושלם שדיבורו חף משגיאות וכל כולו נועם הליכות ויפי מראה. בידיו, כך הוא מאמין, תוכל הנערה הפוחזת, המחוספסת וההמונית להפוך למעשה אמנות, פסל מהלך ומדבר המקסים את כל ראייו. היגנס, כידוע, מצליח מעל ומעבר במשימתו הכבירה, אבל עושה זאת בחוסר חמלה מוחלט, בחוסר התחשבות בוטה ברגשותיה ובצרכיה של האישה הצעירה, ובעיוורון לטווח ארוך. הוא מתעלם מהאפשרות שיברא מפלצת שתקום על יוצרה, כמו במעשיות "הגולם" ופרנקשטיין, ובמידה פחותה יותר, ג'פטו ופינוקיו, ואינו עוצר לרגע כדי לחשוב מה יעלה בגורלה של אלייזה אחרי שיזכה בהתערבותו המרושעת ויותיר אותה לבדה, בעולם חדש שאליו אינה שייכת באמת ושבו תמיד תיחשב קוריוז, עם כלים חדשים שאין לה מושג של ממש מה לעשות בהם ואין לנצלם לטובתה. כשהוא מפתח כלפיה רגשות, ייתכן שכבר מאוחר מדי.

פיגמליון מודרנית

עולם הספרות משובץ במעשיות על יוצרים המתאהבים ביצירתם, פעמים רבות באופן טרגי ומסוכן, עם פיתולי עלילה אפלים כמו ב'תמונתו של דוריאן גריי' מאת אוסקר ווילד, על תמונת דיוקן המזדקנת, מתנערת ומרקיבה בעליית הגג

הפנטזיות הסמויות של ברנרד שואו

ייתכן שאנדרו ניקול מימש גם את הפנטזיות הסמויות של ג'ורג' ברנרד שואו עצמו, שנודע באי חיבתו לשחקנים ובעיקר לשחקניות, כאשר יצר את דגם השחקנית המושלמת, שמצייתת לכל הוראה ונענית לכל גחמה של בוראה/אדונה/מפעילה. עם שחקנית כזו אין סיכוי להיכשל ואין חשש לפגיעה באגו של היוצר הכותב את שורותיה. היא יפה, כנועה ומאדירה בעצם קיומה והופעתה את האיש שהמציא אותה, יותר מאשר את עצמה. שואו היה מתמוגג בלי ספק מאפשרות כזו, שמעולם לא ניתנה לו - או לכל יוצר אחר. אבל גם אנדרו ניקול, כמו קודמיו, מסיים את הסאטירה הביקורתית שלו, הזועקת למעשה את תסכולו של כל יוצר רודף שלמות בעולם בלתי מושלם, כשהוא מכיר בטעם המריר הצפוי לחולמי חלומות מעין אלה. גיבורי החלומות תמיד מוצאים איזו דרך להתנקם בחולמים ולהשיב אותם בחבטה עזה ומרסקת עצמות אל קרקע המציאות חסרת הרחמים. פיגמליון אולי זכה בסוף טוב ומאושר לאגדה שלו, אבל מי שלוקח לנשף דמות ספק בדיונית שברא כמו ידיו, אל לו להתפלל אם יתעורר למחרת מוכה ומובס, בלי בת זוג לריקוד. ומוסר השכל נוסף: לשנאת אדם אין תקנה באמנות, ובני אדם - על כל פגמיהם המרובים והבלתי מנעמים - חשובים תמיד יותר מכל יצירה.

נס מיתולוגי

בשנת 1912 סיים המחזאי האירי ג'ורג' ברנרד שווא את כתיבת הקומדיה "פיגמליון" המבוססת על הסיפור המיתולוגי. ב-1914 היא הועלתה לראשונה על בימות לונדון. את דמותה של אלייזה דוליטל, נערת פרחים קוקניית ההופכת לליידי בעזרתו של מומחה לפונטיקה, גילמה השחקנית סטלה פטריק קמבל. בשנת 1938 הפך גבריאל פסקל, מפיק סרטים הונגרי, את "פיגמליון" לסרט קולנוע בכיכובם של לזלי הווארד וונדי הילר. התסריט נשאר נאמן למחזהו של שווא, מלבד פרט אחד - פסקל החליט לרמוז בסוף הסרט על סוף טוב ורומנטי, בניגוד למחזהו של שווא. פסקל לא הסתפק בסרט וניסה לשכנע את שווא להפוך את הקומדיה למחזמר. שווא סרב, בטענה כי ל"פיגמליון" יש מוזיקה משלו במילותיו. רק לאחר מותו ב-1950, ניתן היה לגשת למלאכת העיבוד. יוצרים ותיקים של מחזות זמר כרוג'רס והמרשטיין, קול פורטר ואחרים, טענו שלא ניתן לעבד סיפור אנטי רומנטי לקומדיה מוסיקלית ודחו את ההצעה. אלן ג'יי לרנר ופרדריק לאו, צמד יוצרים צעיר, שניגש למשימה, עמד בה בהצלחה והפך את "פיגמליון" למחזמר "גבירתי הנאווה".

אודרי הפבורן ורקס האריסון

הלילה טוב לרקוד

ב-15 במארס 1956 עלה המסך על "גבירתי הנאווה" בברודוויי. המחזמר שבר שיאים והוצג 2,717 פעם ברציפות. את פרופסור היגנס גילם רקס האריסון ואת אלייזה גילמה ג'ולי אנדרוס, תגלית צעירה, שהפכה בין לילה לכוכבת בינלאומית. כעבור שנתיים כיכבו האריסון ואנדרוס בהפקת המחזמר בלונדון. גם שם שבר המחזמר את שיאי הצפייה. ב-1964 צולם "גבירתי הנאווה" כסרט קולנוע בכיכובם של רקס האריסון ואודרי הפבורן. הגירסה הקולנועית זכתה בעשרה פרסי אוסקר, כולל פרס הסרט והבימוי הטוב, השחקן הראשי ושחקני המשנה. אודרי הפבורן, מי שגילמה את אלייזה דוליטל במקום ג'ולי אנדרוס, הפסידה את הפרס ל...ג'ולי אנדרוס על תפקידה הבלתי נשכח בסרט "מרי פופינס".

איך נולד השם 'גבירתי הנאווה'?

צמד המלים "גבירתי הנאווה" אינו מופיע במחזה המקורי של ג'ורג' ברנרד שווא. התמלילן אלן ג'יי לרנר שאל אותו מבין שירי 'אמא אווה' - שירי רחוב אנגליים - עממיים, חלקם בעלי אופי סאטירי שהפכו לשירי משחק לילדים:

London bridge is falling down,
Falling down, falling down
London Bridge is falling down,
My fair lady

רקס האריסון וג'ולי אנדרוס

איך ממציאים סלנג? דן אלמגור

המחזה "פיגמליון", והמחזמר "גבירתי הנאווה" שנכתב על פיו, מציבים בפני המתרגמים בכל ארץ ולשון, אתגר מיוחד במינו: איך למצוא תחליף שיישמע טבעי לכל הדיאלקטים והמבטאים השונים (בעיקר "קוקני") שנשמעו בשכונות לונדון ורחובותיה לפני מאה שנה? בעיקר חמורה הייתה הבעיה שבפניה ניצבנו, שרגא פרידמן ואני, כשנתבקשנו לפני חמישים שנה לתרגם מחזה כזה לעברית. הרי בעברית אין גם כיום הבדל ניכר בין ההיגוי של דיירי רחובות שונים, ואפילו שכונות וערים שונות. נכון, הירושלמים והטבריינים עוד מסגירים את מוצאם ב"מאתיים" שלהם, ופעם דיברו בחלק ממושבות הגליל בבי"ת דגושה ("הזבובים מסתובבים מסביב לחלב הלבן"). במשחקי הילדים של פעם היה לעתים הבדל בין "גולות" ל"ג'ולות" ל"בלורות" או "ראסיות", ובין "כלבוסטא" ל"צ'לבה" ל"דרינגה". אבל פרט למבטא העדתי או הלאומי של הקשישים, לא היה מצליח אפילו פרופ' היגינס בכבודו ובעצמו לזהות מנין בא כל אחד. ומעל לכל: כשהתחלנו לתרגם את "גבירתי הנאווה" לא נולד אפילו "הגשש החיוור" (שהגיע כשנה אחר-כך). אם כך, באיזה סלנג משתמשים? רוב הסלנג בעברית היה משופע אז במלים שבאו מן היידיש, הרוסית, הגרמנית, קצת מן הלדינו, ואחרי תש"ח - מן הערבית ("אהלן", "סחתן", "כיף" וכד'). איך ניתן להשתמש בסלנג כזה במחזה המתרחש בשוק או ברחבה שלפני התיאטרון בלונדון, או ברחוב וימפול וביציע מירוף-הסוסים באסקוט 1913-1912?

הפרופסור הייקה ומוכרת-הפרחים התימניה

לרגע עלה הרעיון להפוך את המחזמר למחזה ישראלי: אלייזה דוליטל תהיה מוכרת-פרחים תימנייה בשוק מחנה-יהודה בירושלים (בדומה לעליזה מזרחי אח"כ), ופרופ' היגינס יהיה פרופסור ייקה המלמד לשון עברית באוניברסיטה הירושלמית. אבל פרט לעובדה שהסוכנים הלונדונים לא היו מתירים לנו שינוי כזה, נזכרנו אז בעובדה שנערות בנות-תימן הוגות את אותיות הלשון העברית במבטא "נכון" ואותנטי יותר מן ההיגוי ה"ייקי" או הרוסי של כמה מהמורים ללשון בגבעת-רם. ובעצם, אלייזה-עליזה יכולה ללמד את הפרופסור הנכבד איך הוגים עברית כהלכה.

עצתו של פרופ' היגינס הישראלי

מה עושים? נזכרתי שאחד מן המומחים הגדולים ביותר לדיאלקטים המדוברים השונים בארץ, ובכל המרחב, פרופ' חיים בלנק, מעין פרופסור היגינס, לימד באוניברסיטה העברית. בלנק הגיע ארצה מארה"ב כמתנדב לפלמ"ח בימי מלחמת השחרור, מצוייד בדפילומה של אוניברסיטת הארוורד היוקרתית. זמן קצר אחרי שהגיע ארצה נפצע בקרב על הראל ואיבד את מאור עיניו. זכרתי את הסרט התינודי, "48 שעות ביממה", שראיתי בנעוריי, זמן קצר אחרי שנפצע: בלנק, אז צעיר עיוור יפהפה, חניני ובעל הומור, שוכב בבית-החולים, מטופל ע"י אחות (השחקנית זרובבלה ששונקין, בתו של המשורר אלכסנדר פן). חיים בלנק, שהמשיך בלימודיו, קנה לו שם עולמי כחוקר דיאלקטים ערביים ואחרים ופרסם שורת רשימות על הסלנג העברי בעתון "למרחב", היה אחד המורים האהובים ביותר על כולנו. פניתי אליו ושאלתי אם נוכל להתייעץ עימו. הוא הגיב מיד בחיוך רחב: "כמובן!". הגעתי לביתו,

ופרשתי את צרותינו שלנו: איך מתרגמים סלנג לשפה שאין בה סלנג (פרט לאלה שהזכרתי)? הוא הרהר כמה דקות, וענה: "לכו לגן הילדים". "לאן?!". "לגן-הילדים". "הילדים ממציאים בחוש לשוני טבעי ומדהים סלנג רענן משל עצמם." "אני יושן", "אני לא יושנת". התפרסמו כבר שני מחקרים על לשונם של ילדי הגן בארץ. בלנק הוסיף שיש בשבועונים שונים ("דבר השבוע", "העולם הזה") טורים שופעי "חכמות" אותנטיות של "צברינו החמודים", שאותן שלחו אימהות, מטפלות וגנות שנהנו מכומר לשונם והמצאותיהם של הילדים שבסביבתן. המלט שלח את אופליה אל המנזר. אני שולח אתכם לגן-הילדים". וכך היה. ביקרנו בגני-הילדים, שוחחנו עם גנות ומטפלות וקראנו את שתי עבודות המחקר. ברוח זו גם הוספנו קצת משלנו לדבריהם של אלייזה דוליטל וחבריה.

כל דור - וטיפ-טיפת המזל שלו

נותרו פה ושם בעיות. למשל: כמה מלים גסות עסיסיות בלשונם של אבא דוליטל וחבריו לפאב. היום משתמשים גם ילדים ובני-נוער על כל צעד ושעל בפאקינג. אבל אז, לפני חמישים שנה? ובתיאטרון הלאומי? אז החלפנו - על

משקל חילופי-אותיות בסלנג שרווח אז. שייקה אופיר, היגינס שלנו, היה אלוף בזה - את האותיות ז' וג', למשל: "עם טיפ-טיפת מזל מג(ז) ויינת". זה לא היה אידיאלי, אבל זה מה שהיה. וכנראה שזה עבד. בעשרות השנים שחלפו מאז, עם כל הפקה חדשה, וגם הפעם, יש השואלים אם לא כדאי להחליף או לרענן את הסלנג שבתרגום. שהרי די להקשיב לתכנית הרדיו והטלוויזיה, ואפילו לפרסומות, כדי לשמוע את שפע רבדי הסלנג של היום. אבל דרכו של סלנג שהוא מתיישן. הסלנג של הפלמ"ח נשמע מיושן ומגוחך כשניסו הורינו להגות אותו, ואין דבר פאתטי יותר מאדם המשתמש בסלנג שכבר עבר זמנו. לכן העדפנו כולנו גם הפעם להתייחס לתרגום ההוא, מלפני חמישים שנה, כאל טקסט "קלאסי" כמעט. כך, שינוי שוב פה ושם, ובצוות השחקנים יש הפעם כאלה השולטים בניבי הסלנג העכשווי ומשתמשים בו בהומור רב בטלוויזיה ובפרסומות. אבל בחרנו לשמור על הבסיס ההוא, תוך השינויים המתבקשים. והרי גם האנגלים אינם מעדכנים את הסלנג וה'קוקני' של אלייזה או אביה משנת 1913 עם כל הפקה חדשה. נקווה שגם הפעם נעבור את המכשול הזה. עם טיפ-טיפת מזל.

היום יהום הים בנהום התהום

מבוסס על זיכרונותיו של דן אלמגור מתוך הספר "מסך אחרון על שרגא פרידמן" הוצאת עמיקם 1973.

כשניגשו שרגא פרידמן ודן אלמגור, לתרגום המחזמר "גבירתי הנאווה", היו מאחוריהם שנים אחדות של עבודה משותפת. השניים סיגלו לעצמם טכניקה מיוחדת של כתיבה בצוותא, ולפני שהעלו כל שורה על הכתב היה שרגא "מגלגל אותה על הלשון", כדברו, כדי לראות כיצד היא "מצלצלת". נסיונו העשירי כשחקן וכקריין הוא שגרם לכך שהשחקנים, לא נאלצו להיאבק עם משפטים מסורבלים, מילים קשות להגייה ועיצורים דומים סמוכים זה לזה. כל שורה ושורה שנמסרה להם על ידי שרגא עברה תחילה בדיקה ב"מכון התקנים" הפרטי שלו. הוא היה מנסה להשמיע כל משפט בדרך זו או אחרת, תוך שינוי בתחביר, במילים או בהטעמה, עד שהנוסח מצא חן בעיניו. כך גם נולד המשפט "ברד ירד בדרום ספרד הערב".

השניים התלבטו כיצד לתרגם את השיר "The Rain in Spain". תחילה חשבו שפרופסור היגינס ילמד את אלייזה כיצד להגות את המשפט: "היום יהום הים בנהום התהום". התרגום לא מצא חן בעיניהם והם חיפשו אחר טוב ממנו. ואז, ערב אחד, סמוך לחצות, צלצל הטלפון בדירתו של אלמגור. על הקו היה שרגא, נרגש כולו, צוהל לתוך השופרת: "ברד... ברד בספרד". "באמבטיה... בתוך האמבטיה... ישבתי אחרי הצגה באמבט רותח ופתאום זה בא...הברד ירד בספרד!"

ROYAL ASCOT

הפקות "גבירתי הנאווה" בישראל

1964 - תיאטרון גיורא גודיק
(בשיתוף התיאטרון הלאומי "הבימה")

תרגום דן אלמגור ושרגא פרידמן
בימוי סמואל לוי ושרגא פרידמן
אלייזה דוליטל רבקה רוז
הנרי היגינס שייקה אופיר/גדעון שמר
אלפרד דוליטל בומבה צור
קולונל פיקרינג אברהם בן-יוסף/שי דגון

1969 - תיאטרון גיורא גודיק (חידוש)

תרגום דן אלמגור ושרגא פרידמן
בימוי קרנדל דיל
(בשיתוף אמנותי עם שרגא פרידמן)
אלייזה דוליטל רבקה רוז
הנרי היגינס אילי גורליצקי
אלפרד דוליטל אברהם מור
קולונל פיקרינג אברהם בן-יוסף

1986 - משה יוסף הפקות

תרגום דן אלמגור ושרגא פרידמן
בימוי רוברט מנואל ודוני ענבר
אלייזה דוליטל ריטה
הנרי היגינס עודד תאומי
אלפרד דוליטל אריק לביא
קולונל פיקרינג שלמה בר - שביט

2001 - משה יוסף הפקות
(בשיתוף האופרה הישראלית)

תרגום דן אלמגור ושרגא פרידמן
בימוי מיכה לבינסון
אלייזה דוליטל מירה עודד
הנרי היגינס עודד קוטלר
אלפרד דוליטל שייקה לוי
קולונל פיקרינג אלכס אנסקי

"גבירתי הנאווה" בתל אביב - לידתו של התיאטרון המסחרי בישראל

רב לטורי הרכילות. מבחני הבמה הולידו הצלחה בולטת אחת: רבקה רוז, שקודם לכן הופיעה במופעים שוליים, הפכה בין לילה לכוכבת בזכות תפקידה כאלייזה דוליטל.

כולם מדברים על גבירתי הנאווה

סמוך לבכורה פרסם גודיק מודעות בעיתונים תחת הכותרת "כולם מדברים על 'גבירתי הנאווה'". ואכן, מעולם לא עוררה הצגת בכורה עניין ציבורי כה רב, שהיה תוצאה של הפרסום העולמי והמקומי של המחזמר והסקרנות לגבי ניסיון ראשון כזה בישראל. הבכורה התקיימה ב-6 בפברואר 1964 באולם תיאטרון "הבימה" לפני קהל שרובו מוזמנים ומבקרים. קבלת הפנים להצגה הייתה נלהבת, אף שהמבקרים היו חלוקים בגישותיהם: היו שהיללו את ההצגה ללא סייג ואילו אחרים מהלו בשבחים הרהורים. האחרונים הודו בפה מלא כי "גבירתי הנאווה" היא יצירה לתפארת וההפקה התל אביבית טובה בניגוד לציפיות, אך הדוגמה של ברודוויי, שנכבשה כמעט כליל על ידי "המיוזיקל", עוררה בהם חששות לגבי עתידו של התיאטרון העברי, משום שראו בכך צעד נוסף באמריקניזציה של חיי התרבות בארץ.

מבוסס על הפרק "שגשוג וגידול" מתוך הספר "התיאטרון העברי" מאת מנדל קוחנסקי הוצאת וינדפולד וניקולסון 1974.

לידתו של התיאטרון המסחרי בישראל קשורה בשמו של גיורא גודיק. גודיק היה הראשון שהנהיג את שיטת הרווחים הגדולים בתיאטרון ולניצולו עד תום של גורף הזהב של התיאטרון המודרני - המחזה המוזיקלי בנוסח האמריקאי. גיורא גודיק נכנס לעסקי התיאטרון בישראל באמצע שנות החמישים, כאמרגן המתמחה ביבוא אמנים זרים כמרלן דיטריך, פרנק סינטרה, הרי בלפונטה ולואי אמסטרוונג. גולת הכותרת של הצלחותיו הייתה יבוא המחזמר "סיפור הפרברים" היישר מברודוויי. ההצגה זכתה להצלחה רבה וגודיק החליט על הצעד הבא: העלאת מחזה מוזיקלי אמריקאי בעברית, בביצוע אמנים מקומיים.

לשיר, לרקוד ולשחק באותה הקלות

הבחירה במחזמר "גבירתי הנאווה" הייתה רעיון נועז, בייחוד לנוכח ההנחה שרווחה בחוגי התיאטרון שאין בארץ הכישרונות הדרושים, היכולים לשחק, לשיר ולרקוד באותה הקלות, כנדרש בתיאטרון מסוג זה. אף על פי כן, נמצא לבעיה פתרון. הבמאי והכוריאוגרף של ההצגה המקורית הובא לארץ לאמן צוות שהיה מורכב מאמנים ידועים וכאלה שנתגלו ע"י אנשיו של גודיק, באמצעות מבחני במה לכל המעוניין ששימשו כאמצעי פרסומת בעל מימדים עצומים. יותר מאלפיים מועמדים הופיעו בכדי לנסות את מזלם - החל בדמויות נודעות בעולם התיאטרון והמוזיקה וכלה בתימהונים, דבר שסיפק חומר

מימין: תכנית ההפקה הישראלית הראשונה של "גבירתי הנאווה", 1964. איור: דן רייזנגר
משמאל: רבקה רוז בשעת חזרה בפואיה תיאטרון הבימה 1964

גבירתי הנאווה
My Fair Lady

אלן ג'יי לרנר (מחזה ושיירים, 1918-1986)

יליד ניו יורק, החל את הקריירה המוסיקלית שלו בכתיבת מחזות הזמר השנתיים של אוניברסיטת הווארד בה למד. השלים לימודי קומפוזיציה ב"ג'וליארד". בין השנים 1942 - 1960 שיתף פעולה עם המוסיקאי פרדריק לאו. המחזמר הראשון שלהם, "Life of the Party" (1942) נכתב עבור חברת המניות בדטרויט. לאחר מכן כתבו שורה של מחזות זמר שזכו להצלחה, ביניהם: "Paint Your Wagon" (1951); "Camelot" (1960); "Gigi" (1958). לאחר צמצמים מוסיקליים כרוג'רס והמרשטיין סרבו לכתוב גרסה מוסיקלית ל"פיגמליון", נרתמו לרנר ולא למשימה. "גבירתי הנאווה", בכיכובם של רקס האריסון וג'ולי אנדרוס הועלה לראשונה בברודווי בשנת 1957 והוצג 2,717 פעם. במקביל, הוצג המחזמר 2,281 פעם ב"ווסט אנד" בלונדון, בהשתתפות כוכבי ההפקה האמריקאית. במקביל, כתב לרנר מחזות ותסריטים בשיתוף יוצרים נוספים. המפורסמים שבהם: "חתונה מלכותית" (1951) ו"אמריקאי בפריז" (1958). עם פירוק השותפות המקצועית עם לאו ב-1960, המשיך לכתוב מוסיקה לתיאטרון ולקולנוע, אך לא שיחזר את ההצלחה. יצירתו של לרנר זכתה להערכה רבה ובין היתר הוענקו לו שלושה פרסי "טוני" ושלושה פרסי "אוסקר". לאחר מותו נכתב המחזמר "Almost Like Being in Love", שהתבסס על חייו ושיירו.

פרדריק לאו (מוסיקה, 1901-1988)

בן למשפחה מוסיקלית. למד בקונסרבטוריון למוסיקה בברלין. החל לנגן על פסנתר בגיל חמש. בגיל שלוש עשרה הופיע כסולן הצעיר ביותר בתזמורת הפילהרמונית וזכה במדליית "הולנדר" היוקרתית. שנתיים לאחר מכן כתב את הלהיט הראשון שלו, "קטרינה" שנמכר ב-1,000,000 עותקים. ב-1924 הגיע עם אביו, זמר אופרטות ידוע, לניו יורק. במשך עשר שנים עבד במקצועות שונים. בין השנים 1934-1938 כתב מוזיקה למחזות זמר בברודווי אך לא זכה בפרסום המיוחל. בשל כך, החל להופיע כמלווה סרטים אילמים בבתי הקולנוע וכפסנתרן ב-"The Lambs Club" - מועדון שאכלס אנשי תיאטרון מתחומים שונים. שם, פגש באלן ג'יי לרנר והשניים החלו לעבוד יחדיו. יצירתם המשותפת השנייה, "Brigadoon", זכתה להצלחה רבה ופרסמה אותם ברחבי העולם. אחד המאפיינים הבולטים ביצירתם של לאו ולרנר היה ליהוק שחקן שאינו זמר לרמות המרכזיות, המגיש את השירים בדיבור ושיירה. כזאת הייתה גם הבחירה ברקס

האריסון לתפקיד פרופסור היגנס על הבמה ובסרט "גבירתי הנאווה", יצירתם המשותפת המצליחה ביותר.

דן אלמגור (תרגום)

בין המחזה הראשון שתרגם להבימה, "קומדיה של טעויות" מאת שייקספיר (1964) להפקה הנוכחית של מחזהו "איש חסיד היה", תרגם, עיבד, כתב ופזמן לתיאטרון הלאומי כעשרים וחמישה מחזות אחרים. ביניהם קומדיות קלאסיות מתקופת שייקספיר: "חג הסנדלרים" (תומאס דקר), עריכת "הלילה ה-12" (ויליאם שייקספיר, בתרגום רפאל אליעז); קומדיות ופארסות אנגליות מודרניות: "משוגע מי שלא משוגע" (ג'ו אורטון), "חלון בלהות" (ריי קוני); מחזות אמריקאיים מודרניים: "מראה מעל הגשר" (ארטור מילר), "מגדלים פורחים" (דיוויד מאמט), "בדרך לברודוויי (ניל סיימון) והמחזמר "פנטסטי" (תום ג'ונס); מחזות יהודיים: "טייבלה והשד שלה" (יצחק בשביס-זינגר, יחד עם הבמאי חנן שניר); מחזות-זמר: "נאסר א-דין", "מרי לו"; הקומדיה הצרפתית "החיים הטובים" (פליסיאן מארטו), הקומדיה הברזילאית "צוואתו של כלב" (אריאנו סואסונה), ופזמונים למחזמר "שלום ושלום ואין שלום" (יהושע בר-יוסף) ולמחזות "הארוך, השמן והגוץ", "סיפור פשוט" (ש"י עגנון), "הנשים העליונות מוינדזור" ועוד. מחזות-זמר שתרגם לתיאטרונים אחרים: "כנר על הגג", "עצרו את העולם אני רוצה לרדת", "דבר מצחיק קרה", "ברנשים וחתניות", "המפיקים", "יד ביד עם זונדהיים", "אלדין", "גלי חום", "ינטל" (עם הבמאי משה קפטן) ועוד. ארבעה מתרגומיו זכו בפרס ע"ש עדה בן-נחום ובפרס "תרגום השנה" של האקדמיה לתיאטרון.

שדגא פרידמן (תרגום, 1924-1970)

בוגר המחזור הראשון בבית הספר הדרמטי שליד תיאטרון "הבימה". שרת בלהקה הצבאית הארצית משנת 1947 ועד מותו בגיל 46 שיחק, כתב, תרגם וביים בתיאטרון ובקולנוע. בין תפקידיו: בתיאטרון: "אוליבר" (פייגין), "סוף המרוץ" (סם בן השמונים), "מלחמה ושלום" (המספר), "הפיסיקאים" (אלברט איינשטיין), "יתוש בראש" (ויקטור שנדביז), "טנגו" (סטומיל), "חג הסנדלרים" (סיימון אייר), תפקידו האחרון (ת. הבימה); "הלו דולי" (הוראס ונדרגלד) (ת. גיורא גודיק). בקולנוע: "יהודית" (לצידה של סופיה לורן), "דליה והמלחים", "סאלח שבת", "ארבינקא", "משפחת שמחון", "תעלת בלאומילך", "הגלולה". ביים בתיאטרון הרפרטוארי והפרטי. בת. "הבימה": "אכזר מכל המלך" (נסים אלוני); "אגדת שלושה וארבעה" (חיים נחמן ביאליק), "משפט

פיתגורס" (נתן אלתרמן), "אדון בידרמן" (מכס פריש) ו"השקיעה" (יצחק באבל). בתיאטרון הפרטי: "גבירתי הנאווה" (עם סמואל ליף, ת. גיורא גודיק), "כנר על הגג" (עם קרנדל דיל, ת. גיורא גודיק), "הכתובה" (משפחת בורשטיין), תכניות למועדון התיאטרון החיפאי ול"רביעית מועדון התיאטרון", ללהקות צבאיות ואזרחיות. תרגם לעברית את המחזמר "אוליבר" (עם צבי רוח, ת. הבימה) ואת "כנר על הגג" ליידיש (ת. גיורא גודיק). כמו כן, את שיריו של איציק מאנגר ויוליאן טובים. זכה בפרס מילוא על תפקיד סם בהצגה "סוף המרוץ" ובפרס "כינור דוד" לשחקן השנה 1970. היה נשוי לשחקנית "הבימה" שושנה רביד. הלך לעולמו בגיל 46. מאז מותו ניתנת מלגה על שמו ובשנתיים האחרונות גם על שם אשתו לתלמידי משחק מצטיינים ב"בית צבי". תיאטרון "הספריה" הנציח את זכרו בהקמת אולם על שמו.

משה קפטן (בימוי)

בוגר בהצטיינות של החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיו בתיאטרון: "עובד בשביל שניים", "האמת", "פאנק רוק", "שם פרטי", "ינטל", "כנר על הגג", "בחורים טובים", "קומדיה של טעויות", "ארוחה עם אידיוט", "אם יש גן עדן", "רעל ותחרה", "כתם לידה", "אוליבר", "Avenue Q", "צלילי המוסיקה", "הכבש הששה עשר", "בת הים הקטנה", "היפה והחיה", "סיפורי נרניה". זוכה פרס הבמאי ע"ש יוסף מילוא לשנת 2008 עבור בימוי ההצגה "כנר על הגג". זוכה פרס הבמאי לשנת 2006 ב"פרס הבמה לילדים ולנוער" עבור בימוי ההצגה

"שומבצל". מנהל אמנותי בתיאטרון המדיטק לילדים ולנוער בשנים 2007-2010 ומנהל אמנותי של פסטיבל ישראל לשנים 2011-2013. נשוי לשחקנית מאיה מעוז, ואבא למיקה ואדם.

יוסי בן נון (ניהול מוסיקלי)

פסנתרן ומלחין. בוגר תואר ראשון ב"אקול נורמל סופרייר" בפריז. בוגר תואר שני ב"מנהטן סקול אוף מיוזיק" בניו יורק. הופיע כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. הלחין וניהל מוסיקלית הצגות בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו: בת. הבימה: "ירמה", "ההולכים בחושך", "בית ברנרדה אלבה", "קופסה שחורה", "הנאהבים והנעיימים", "חודש בכפר", "העז, או מי זאת סילביה?", "מלחמה", "אנטיגונה", "אנה קרנינה", "כל החיים לפניו". ת. בית ליסין: "מתנקשים", "עשו עליך פעם סרט", "אלטלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "אוליבר" (ניהול מוסיקלי) בשיתוף יריב יפת ובימות. בת. באר שבע: "כשאת אומרת לא", בת. הקאמרי: "אשכבה", "נורה", "הבכיינים", "כטוב בעיניכם", "קברט חנוך לוין", "מעיון הכבשים", "אמא קוראז", "המלט", "המפיקים", ניהול מוסיקלי: "כנר על הגג", "קברט", "קזבלך", ת. הרצליה-צוותא: "ים, יבשה, ים". תיאטרון חיפה: "האישה שבשילה את בעלה", פסטיבל עכו: "פרומות". היה בין זוכי קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. בעל פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון לשנת 1992. זוכה פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון לשנת 2000. זוכה פרס התיאטרון לשנת 2004 על ההצגה "הנאהבים והנעיימים".

קרן גרנץ (תאורה)

הקיבוצים". בין עבודותיה: בת. החאן: שירי לאה גולדברג, "משחק של אהבה ומזל", "האדרת"; בת. הקאמרי: "כנר על הגג", "ינטל", "סוף טוב", "וויצק", "קברט"; בת. חיפה: "פלאטונוב", "אדיפוס", "יונה על הים", "הדה גבלר" (הדרכת דיבור, שירה ועריכה מוסיקלית); בת. בית ליסין: "שיקאגו", "ברנשים וחתוכות", "נערי ההיסטוריה", "מייק", "חלום של לילה בלב קיץ", "משחק ילדים", "אביב מתעורר", "המלאך", "הקוסם מארץ עוץ" (בשיתוף ת. המדיטק). "אחים בדם"; בת. באר שבע: "קומפני", "סוביניר"; בת. הספריה: "צ'רטי המתוקה", "גרו", "משתגעים מאהבה", "סיפור הפרברים", "איש חסיד היה", "הלהקה", "ערב שירי יוסי בנאי, ערב שירי ברודווי. בסטודיו למשחק של יורם לווינשטיין: "המצעד", "שרול", "מופע האימים של רוקי". פסטיבל ישראל: "משורר בניו יורק", "מנגינות מזורות", "ערב שירי חזי לסקלי למוסיקה של דורי פרנס.

אוהד בן אבי (עוזר למנהל המוסיקלי)

נגן, מלחין, מנצח ומעבד. בוגר תיכון "תלמה ילין" במגמת מוסיקה קלאסית. שרת בתזמורת צה"ל בין עבודותיו בתיאטרון: בת. הבימה: "הנאהבים והנעימים", "מוריס שימל", "שמונה נשים", "הבבונים חוזרים", "נתתי לה חייה", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר"; בת. הקאמרי: "כנר על הגג", "ינטל", "המפיקים", "המלט", "אוי אלוהים", "איחש פישר", "לילה לא שקט", "קזבלן", "אמא קוראדו"; בת. החאן: "מלחמה על הבינה", "הלילה ה-12", "חוקר פרטי", "אהובת הדרקון"; בת. חיפה: "ערבים רוקדים"; בת. באר שבע: "קומדיה של טעויות", "סוביניר"; בת. יידישפיל: "שירת חב"ד"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הברווזון המכוער"; בת. המדיטק: "לב של מלך".

דוקי עצמון (הדרכה קולית)

מבכירת המדריכות הקוליות בתיאטרון הישראלי. מלמדת בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי". לימדה שנים רבות במכון למוזיקה "אורנים" של "סמינר

"אורה הכפולה", "הקוסם מארץ עוץ"; בפסטיבל עכו 2008: "מתחם התפודים" (זוכת פרס עיצוב תפאורה); בת. ערבי-עברי: "נשים זרות"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הרפתקה בקרקס" (זוכת פרס עיצוב תפאורה בפסטיבל חיפה). "קפוצ'ינו ברמאללה" (תיאטרונטו 2006).

לנה קלריך (תלבושות)

מעצבת תלבושות ומנהלת המתפרה של תיאטרון הבימה. בוגרת תואר שני באוניברסיטת תל אביב בעיצוב תפאורה ותלבושות. בין עבודותיה: בת. הבימה: "המאובן", "יום הולדת לג'וזפה", "הנאהבים והנעימים", "נודניק", "אנה קרנינה", "המחלוקת", "שענה יפה ליוגה", "אוגוסט מחוז אוסיינג", "איולף הקטן", "הזוג המזור", "לילה במאי", "מוריס שימל", "ארוחה עם אידיוט", "כי בנו בחרת", "לא ביום ולא בלילה", "רעל ותחרה"; בת. גשר: "כולם רוצים להוליווד", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "מיסטר ברינק", "גן הדובדבנים", "מינכהאוזן או כל האמת על השקר"; בת. החאן: "אוסר"; בת. הקאמרי: "כובע הקש האיטלקי"; בת. באר שבע: "בית הקפה", "איזבלה"; בת. בית ליסין: "אני לא רפפורט"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הממלכה של קנסוקווי", "צבעים בחול", "יש לי ילד זיגוג"; בת. המדיטק: "שמשון בר לשון", "פינוקווי". בשנים 1995-1998 קיבלה פרסים מטעם קרן התרבות על שרת שרת ובשנת 1998 פרס יונסקו בפרויקט קבוצתי על עיצוב תפאורה למחזה "המלט" בתערוכה הבינלאומית PRAGUE QUADRENNIAL.

אביחי חכם (כוריאוגרפיה)

בין עבודותיו: "הם יורים גם בסוסים" (ת. הקאמרי); "עובד בשביל שניים" (ת. בית ליסין); "מופע האימים של רוקי" (הסטודיו למשחק של יורם לווינשטיין); "הקיץ שלי" (התיאטרון הארצי לנוער). בת. המסחרי: "אלאדין" (משכן האופרה), "עליסה בארץ הפלאות", "יוסף וכתנת הפסים המשגעת", "פנטזיה". שימש מנהל האמנותי והכוריאוגרף למסע ההופעות הבינלאומי של הזמרת אישתאר.

ערן עצמון (עיצוב תפאורה)

בוגר מסלול עיצוב במה בסמינר הקיבוצים, 2006. בין עבודותיו: בת. הבימה: "בראבו", "לילה במאי", "ארוחה עם אידיוט", "אם יש גן עדן", "כמעט נורמלי", "רעל ותחרה"; בת. חיפה: "עץ אחרון בירושלים", "הר אדוני", "גזע"; בת. בית ליסין: "ברודווי פינת פרישמן", "ראודה", "אקווס", "הבנאליות של האהבה", "חלום של לילה בלב קיץ", "משחק ילדים", "מראה מעל הגשר", "ולנטינו", "אביב מתעורר", "מנדראגולה", "אמא מאוהבת", "אחים בדם", "שלושים ושלוש וריאציות", "סוסים על כביש גה", "משאלה אחת ימינה", "החברות הכי טובות"; בת. הספריה: "פיאף", "ריצ'ארד השלישי", "נדנדה בשניים", "סיפור הפרברים"; בת. הקאמרי: "סאלח שבת", "מנהל הבית", "ריצ'ארד השני", "ריצ'ארד השלישי"; בת. באר שבע: "פיאף", "נורה"; בת. תמונע: "רומיאו ויוליה"; במדיטק: "בגדי המלך החדשים", "מפצח האגוזים",

BEER
WINE
WHISKIES

THE OLD WINE SHADES

BEER
WINE
WHISKIES

השחקנים

דב רייזר (קולונל פיקרינג)

בוגר "בית צבי" 1971. בין תפקידיו: "הפיזיקאים", "משפט הקופים", "אמיל והבלשים", בהם הופיע ב"הבימה" כילד וכן: "מעגל הגיר הקווקז", "גן ריקי" (יואב), "הנפש הטובה מסצ'ואן" (ואנג), "גן הדובדבנים" (יאשה), "סוף ההתחלה", "עסק משפחתי" (בנדיקט), "רעל ותחרה" (טדי), "מלך היהודים", "משרתם של שני אדונים" (פנטלון), "הדה גאבלר" (השופט), "הקוקוריקו" (פונטיניאק), "החייל האמיץ שוויקי", "ההולכים בחושך", "קן הקוקיה" (הארדינג), "חבילות מאמריקה" (יואל ברגר), "ללכת עד הסוף" (רוולף), "הנאהבים והנעימים" (אלתר), "בגדי המלך" (אלכסנדר טורנו), "חודש בכפר" (שפיגלסקי), "מבקר המדינה" (צוקר), "מישהו שישמור עליי", "פירורים" (אליקו), "החגיגה" (פול), "דיבוקים", "טיקוצ'ין-בת ים", "לילה במאי", "השוטר אזולאי" (פקד לבקוביץ'), "מונוגמיה", "ביקור הגברת הזקנה" (ראש העיר), "החולה היהודי" (אליהו), "אדם לא מת סתם" (ברוך ברג/השופט); בת' אורנה פורת לילדים ולנוער: "הלילה השנים עשר" (סר אנדרו אגצ'יק), "אנה פרנק" (קראלר), "טומי תם" (המלך); בת' באר שבע: "טרטיף" (טרטיף), "הלילה השנים עשר" (מלווליו), "אופרה בגרוש" (מקי סכינאי), "מסיבת יום הולדת" (סטנלי), "המיזנטרופ" (אלצסט), "צריך פיאט בחיים" (אנטוניו), "המתאבד"; בת' הקאמרי: "סולומון גריפ" (יהושע), "מהגוני" (גים), "אורזי המזודות" (זיגי); בת' הספריה: "בשפל" (שחקן), "הנרי ה-4" (הנרי). בטלוויזיה: "הזהו זה", "סיפורים בראש", "רחוב סומסום", "מוצ'ש", "הכל נשבר במשפחה".

פיני קדרון (אלפרד דולטל)

בוגר בית צבי 1996. בין תפקידיו: בת. הבימה: "רעל ותחרה" (ד"ר אינשטיין), "נתתי לה חיי" (מספר, איזו), "אוגוסט מחוז אוסייג" (צ'ארלס הקטן), "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" (יורם, סופר המלך/אשר), "החזנת" (עמי), "מבקר המדינה" (נחמן טוש/ציון/בעל המלון), "ללכת עד הסוף" (דייב), "בגדי המלך" (בובו פורטונה), "המכשפה" (גרשוו/ קצב/ מטיל סכינים), "תמרה" (פקיד קבלה/ ארו/ נהג מונית), "הנאהבים והנעימים" (שמואל/איסר/פייביש), "נודניק" (ולף), "נתתי לה חיי", "רעל ותחרה" (ד"ר אינשטיין); בת' בית ליסין: "שיחות עם אבי" (בלו), "פילומנה" (עו"ד נצ'לה), "הרולד ומוד" (מפקח ברנד), "סתיו ימיו" (לוד), "ספר הג'ונגל" (רטי הפיל), "התאומים מונציה" (טיבורצ'יו), בטלוויזיה: "משפחה לא בוחרים", "פולישוק", "החיים זה לא הכל". בקולנוע: "רק כלבים רצים חופשי" (יונס).

שני כהן (אליזה דולטל)

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, 2004. במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות ע"ש עדי קמרי ז"ל, מלגת קרן אמריקה ישראל ומלגה ע"ש שוש אביגל. בין תפקידיה: "שנה טובה לחקלאים בצפון" (בית ציוני אמריקה). ת. הבימה: "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" (ברוריה), "טקסי" (קבוצת צעירי הבימה 2005), "נודניק" (לואיז). טלוויזיה: "רק בישראל", "אמאלה", "שבוע סוף", "ארץ נהדרת".

נתן דטנר (פרופסור היגנס)

בוגר להקת פיקוד הדרום. בין תפקידיו: בת. הבימה: "האחיות רוזנצוויג", "הקוקוריקו", "קרוב יותר", "יוליס קיסר"; בת. באר שבע: "סקאפינו", "אופרת הקבצנים", "אליל המונים", "הביצה", "מפיסטו", "אילוף הסוררת", "מהומה רבה על לא דבר", "בית המלאכה"; בת. החאן: "גימפל תם"; בת. הקאמרי: "רולטה צרפתית", "קומדיה של טעויות", "המנצח", "כנר על הגג" (טוביה), "גטו" (גנס), "כולם היו בני" (ג'ו); בת. חיפה: "ברנשים וחתיכות"; בת. בית ליסין: "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "הזוג המזורז", "טוב", "תשוקה", "איסמעליה", "ריקוד בשישה שיעורים". ביים הצגות, מחזות זמר ומופעים לילדים: הצגת היחיד של נסים זוהר "המולוכייה של אמא", "הימים הטובים", "שידוך משמייים", "תשליך", "ברוקלין בוי", "קומדיה של טעויות", "השחקן", "צ'ריטי המתוקה", "ברנשים וחתיכות", "אלאדין", "סינדרלה". בבית האופרה של פראג ביים את האופרה המקורית "דוריאן גריי" מאת יצחק שטיינר. טלוויזיה: "מועדון החתול שמיל", "רחוב סומסום", "תופסים ראש", "פרסטו", "יותר מזל משכל", "שתוקשוואו", "משפחה וחצי", "אהבה מעבר לפינה", "משמורת", "עוד משפחה וחצי". קולנוע: "עבודה בעיניים", "שרמן בחורף", "שתיקת הצופרים", "שוברים", "מסוכנת". ייצג את ישראל בארוויזיון 1987, במסגרת "צמד הבטלנים" עם אבי קושניר. חתן פרס קלצ'קין לתיאטרון לשנת 91 ופרס השחקן המצטיין ע"ש אברהם בן יוסף בתיאטרון הקאמרי 96-97. לאחרונה זכה בקאמרי בפרס השחקן המצטיין ע"ש אברהם בן יוסף על תפקיד טוביה ב"כנר על הגג". על תפקיד זה זכה גם בפרס שחקן השנה בתיאטרון, 2008. בין השנים 2010-2004 כיהן כמנכ"ל ומנהל האמנותי של תיאטרון באר שבע.

פיני קדרון, נתן דטנר, דב רייזר

אדם להב, רובי פורת שובל

מרים גבריאל

דב רייזר, אדם להב, שני כהן, מרים גבריאל, לירון יואלי, רועי קקון, גבי אוהד דוד, נתן דטנר

רובי פורת-שובל (גברת פירס)

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בוגרת החוג לספרות וסוציולוגיה באוניברסיטת בר אילן. בין עבודותיה כמחזאית: "כתם לידה" (ת. "הבימה"), "סוף העולם שמאלה" (כתיבה משותפת), "נעמי" (הצגת יחיד, פרס פסטיבל עכו), "תשליך" (ת. בית ליסין). בין תפקידיה: "נעמי", "עור" (פרס השחקנית המצטיינת בפסטיבל עכו). בת. הבימה: "כתם לידה" (שאותו גם כתבה, בתפקיד בתיה), "בוסתן ספרדי" (סולטאנה), "נאסר א-דין" (אוטום), "תמרה"; בת. בית ליסין: "אחד משלנו", "מות הלבנה", "אלבום משפחתי"; בת. באר שבע: "חשבון פתוח", "תשליך"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "שרה גיבורת ניל", "שיר שלא נגמר", "יחסים מסוכנים", "אריות בירושלים". בטלוויזיה: "רובי" (הנחיה, ערוץ 2), "כן או לא" (הנחיה, ערוץ 1), בסדרות: "מיכאלה", "סלבריטי", "עספור", "מועדים לשמחה", "חלומות מתוקים", "עד החתונה", "חברות", "עממיות". בקולנוע: "סוף העולם שמאלה", "אשה זרה", "אחד משלנו", "מחפשת בעל", "מלך של קבצנים", "שבעה", "רווקה פלוס", "גט".

מרים גבריאל (גב' היגנס)

החלה את דרכה ב-1961 בתיאטרון חיפה, מאז גילמה תפקידים רבים בתיאטרון, בקולנוע ובטלוויזיה. בת. חיפה: "חפץ" (כלמנטע), "נישואי פיגורו", "בן ערובה", "לילה במאי"; בת. הקאמרי: "גן הדובדבנים", "בשפל", "נעורי ורדליה", "פיגמליון", "ריצ'ארד השלישי", "פליישר", "דבורה בארון"; בת. באר שבע: "אותו ואת בנו", בת. בימות: "ילדי קנדי"; בת. בית ליסין: "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "אורח בא", "ימים קדושים", "מקווה". הצגות יחיד: "שש שעה רקובה" (פרס "כינור דוד"), "לה מאדרה" - מופע מחול רב תחומי, "גילה". בקולנוע: "חגיגה לעיניים", "לאן נעלם דניאל וקס", "סוס עץ", "תעלת בלאומילך", "מישהו לרוץ איתו", "רווקה פלוס", "אש צולבת", "שממיה חשמלית ושמה משה", "שחקנים", "אחרי החגים". בטלוויזיה: "נבלות", "חטופים", "ארוחת עשר", "מוטל בן פייסי החזן", "הפיצוץ ברחוב אהלן", "דו-קרב", "קפה פריז", "סיטון", "האלופה 2", "משחק החיים".

אדם להב (פרדי אינספורד-היל)

בוגר קונסרבטוריון נתניה במגמת שירה. השתתף בעונה האחרונה של "דה וויס". זוכה מלגת "קרן שרת". זהו תפקידו הראשון בתיאטרון הרפרטוארי.

גבי אוהד דוד (גברת אינספורד-היל)

בוגרת "בית צבי" 1967. בין תפקידיה: בת. הקאמרי:

"שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "עוץ לי גוץ לי", "הזרקון", "ליזיסטרטה"; בת. חיפה: "מרה סאד", "חכמים היזהרו בטיפשותכם"; בת. גיורא גודיק: "שלמה החכם באדם", "המכשפה"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "טומי תם", "אגדת שלושה וארבעה" (המספרת), "אנה פרנק" (מיפ).

הלהקה

ג'סיקה אוזן

בוגרת בית הספר למשחק בית צבי (2008). השתתפה בהפקות האופרה "כרמן", "פאוסט" ו"נבוקו", בערבי מחווה ללאה גולדברג ונתן אלתרמן. מופיעה בערבי קברט בצוותא וקפה קאמרי ובהצגות הילדים "הכבשה שושנה" ו"טיף וטף".

תמר אילנאי

החלה לרקוד בגיל ארבע במונטריאול, קנדה. בין תפקידיה: בת. המסחרי: "זורו", "שיר נולד", "שובו של הגיגי", פסטיגל 2007. הופיעה לצד הזמרים משה פּרָץ, הראל סקנת, דודו אהרון, צביקה פיק, שלומי שבת וניהלה את צוות הרקדנים בטלוויזיה: "דה וויס", "כוכב נולד", "האלופה" ותכניות בערוץ הילדים.

טליה בן מזי"א

בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי (2011). בוגרת הקונסרבטוריון "מרכז קלור למוסיקה ולמחול". זוכת מלגת לימודים ע"ש עדנה פלדל ז"ל. מאז סיימה את לימודיה השתתפה בהפקות: "המצעד" (פסטיבל ישראל 2012), "בטח יש ילד" (תזמורת הבמה הישראלית), וכן בהפקות שונות בתיאטרון הקיבוץ. בין תפקידיה בבית צבי: "הקמצן", "איש חסיד היה", "מלה סקאלה ועד נאפולי", "שמונה נשים", "השחר כאן שקט", "הזוג המוזר" (הגרסה הנשית).

שלומי ברטונב

שחקן ומורה לתנועה ואימפרוביזציה. בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, תל אביב 2010. שחקן בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער. בין תפקידיה: "מיין קאמפף" (פסטיבל עכו 2011), "אצל היס" (קבוצת התיאטרון של רות קנר). כותב מוסיקה מקורית לקולנוע ולתיאטרון.

רינת גולדמן

בוגרת האקדמיה למוסיקה בירושלים. בין תפקידיה: האופרה-סטודיו של האופרה הישראלית: "הנזל וגרטל"

(הנזל), "העטלף" (אדלה), "חליל הקסם" (פמינה ופפגנה). באופרה הישראלית: "סינדרלה" (קלורידה), "אליסה בארץ הפלאות" (אליסה) ותפקידים נוספים. בת. הקאמרי: האופרה "לעוף מכאן" (האמה המתה). הופיעה עם תזמורת שונות. זוכת מלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל, המועדון המסחרי-תעשייתי והעמותה לאמנויות האופרה.

אשוט גספריאן

חבר בהרכב האקפלה הבינלאומי ה-"Voca People" עימו מופיע בארץ ובעולם. כמו כן, הופיע במחזות הזמר: "I love you you're, Avenue q", "perfect now change" בהרכבים ווקאליים, הרכבי רוק, תוכניות טלוויזיה, סרטים, פרסומות ודיבוב.

תומר דהן

בוגר האקדמיה הגבוהה למוסיקה ומחול בירושלים. מורה לתנועה וכוריאוגרף "אנסמבל עתים". רקד בלהקות: "קולבן דאנס", "בלט ירושלים", וב"אטלנטיק סיטי בלט" ניו ג'רזי, ארצות הברית. בין תפקידיה: "פולו ספוט" (להקת המחול הקיבוצית), "אותלו" (בלט ירושלים), "כוחו של גורל", "ג'וקונדה", "היהודיה", "פיק דאם", עלייתה ונפילתה של העיר מהגוני" (האופרה הישראלית), "אמדאוס" (ת. הקאמרי), "נופים" (להקת ענבל כורי יוסף תמים). עיצב את הכוריאוגרפיה ל"הארץ המובטחת" בשיתוף בלט ירושלים ("סוזן דלל").

דוד הרדי

אמן ברקדאנס, היפ הופ ואקרובטיקה. השתלם בסטפס ובנגינה על תופים. בין תפקידיה: בת. הבימה: "שלמה המלך ושלמי הסנדלר"; להקת שקטק; "שקטק קצב בתנועה". כמו כן הופיע כרקדן ראשי וכשחקן במופעים "Dance made in Israel" ו-"Everything with the sound". השתתף בתכניות טלוויזיה ובפרסומות שונות. ייצג את ישראל בתחרות היפ הופ בינלאומית שנערכה בלאס וגאס. זוכה תחרות היפ הופ 2012-2013.

אורן חבוט

בוגר מכללת "רימון" - ביה"ס לג'אז ומוזיקה מודרנית" במגמת קול, 1997. סיים בהצטיינות לימודי משחק במגמת משחק ותיאטרון מוזיקלי, במכללת HTS באנגליה וזכה לאות הצטיינות בקורס קרבות במה מתקדם. הופיע במשך 15 שנים בשלל הצגות ובמוות רפרטואריות בארץ, באנגליה וברומניה (ת. יידישפיל), ביניהן: "סיפור הפרברים" (ת. הבימה ות. חיפה), "המורדים" (הקצין ויליאמס) (ת. הקאמרי), "סיפור פשוט" (ת. יידישפיל),

"ברנשים וחתוכות" (ת. בית ליסין), הופיע במחזות באנגליה "פיפין" (מספר), "הברווזון" (חתול), "מארט/סאד". עובד כיום במגוון רחב של פעילויות הכוללות משחק, הנחייה (בנייני האומה, בריכת הסולטן, לטרון ועוד), ניהול מוזיקלי, הדרכה, שירה בציבור.

ערן חגי נויברג

שרת בלהקה צבאית. בוגר "בית צבי" 2001. בין תפקידיו: בת. הבימה: "מרי לו", "הקומקום והמטאטא"; בת. הקאמרי: "כנר על הגג", "סאלח שבת", מחווה לאמן - נורית הירש, רבקה מיכאלי, יאיר רוזנבלום, יוחנן זראי, יורם טהרלב, "אחוזת בית" - 100 שנה לתל אביב; בת. המסחרי: "מי שחלם", "GA GA FM". כמו כן במופע "התרנגולים" בבימוי נעמי פולני. טלוויזיה. "החברים של נאור" (נאוי סינאני), "תום סויר", "עיר ערוץ הילדים". הופיע בקלטות ובהצגות ילדים, ביניהן: "פנינה של אור", "סופי מופי", "דפנה ודודידו", "דרך שיר", "יוסף וכתונת הפסים המשגעת".

ענת טוביה

בוגרת האקדמיה למוסיקה בי-ם, בית הספר למשחק של אמיר אוריאן ומסלול הלחנה ב-Muzik. השתתפה בהפקות "מדיאה" ו"על החיים ועל המוות" בהבימה, גילמה את תפקיד הילד באופרה "הילד והקסמים", שיתפה פעולה עם הכוריאוגרפית סאשה ואלס, Schaubuhne Berlin. עם מעבר המגורים לגרמניה החלה לכתוב ולהלחין, שם יצא אלבומה "Zoriya's Reactions" ואחריו "I will be what ever I will be" על עבודתה המוסיקלית זכתה בפרסים Ruth ו-Musica Vitale. כתבה וביימה את המופע "אישה בין היסטוריה וגברים" שהועלה לראשונה בפסטיבל הרחוב בת-ים. בשנה הקרובה עתיד לצאת אלבומה השלישי.

לירון יואלי

שרתה בלהקת חיל חינוך. בוגרת "בית צבי" 2008. בין תפקידיה: בת. הבימה: "הקומקום והמטאטא", "סיגל", "השוטר אזולאי", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר"; בת. הספריה: "שורת המקלה" (קאסי), "Cats" (מקאביטו), "פיפין" (פסטרדה), "שיקאגו" (ולמה), "אהוד מנור בברדוויו".

תות מולאור

דאנס קפטן, רקדנית, שחקנית וכוריאוגרפית. בוגרת הקולג' "Laine Theatre Arts" בלונדון. בין תפקידיה: "זורו", "שרק" המחזמר (DREAMWORKS), "בת היס"

הקטנה (DISNEY), "שובו של הגיני". טלוויזיה: "נולד לרקוד" 3, "תיכון השיר שלנו". עיצבה כוריאוגרפיה לתכניות "ארץ נהדרת" ו"רוקדים עם כוכבים" ולאנסמבל "ציפורלה".

נעמה נחום

בוגרת בית הספר למחזות זמר בניו יורק, The American Musical & Dramatic Academy. מופיעה במחזות זמר, הצגות ומופעים בארץ, עם הרכב הדו וואפ גירלס- במופע קברט ג'אז ברחבי הארץ והעולם ובמופע "שירה וחיקוי בציבור" עם אסנת וישינסקי ומוטי גלעד.

דוריס נמני

שרתה כסולנית תזמורת צה"ל. בוגרת "בית צבי" (2009). בין תפקידיה. בת. הספרייה: "שיער" (דיון), "פוקהונטס", "אהוד מגור בברודווי", "אאידה". בת. הפרטי: "חגיגה בסנוקר" (ריקי המלצרית), "הלהקה חוזרת", "הציזבטרון", "בת הים הקטנה", "שרק", "זורו". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הקסם של אורנה", "כוכב המשאלות". הייתה חברה בהרכב האקפלה הבינלאומי ה-"VOCA PEOPLE" עימו הופיעה בארץ ובעולם.

מיכאל עינב

שחקן, זמר ומדבב. בוגר ה- Guildford School of Acting, אנגליה. בין תפקידי: בת. המסחרי: "סביב העולם בשמונים יום", "מלך סיאם", "צלילי המוסיקה", "פיטר פן". בטלוויזיה: "כוכב נולד", "השיר שלנו". כמו כן, מדבב סדרות רבות בערוצי הטלוויזיה לילדים. מופע היחיד שלו "בדרך לברודווי" - מיכאל עינב שר מחזות זמר, מועלה בת. הקאמרי וברחבי הארץ.

יפה תוסיה כהן

בוגרת מסלול משחק B.A. אוניברסיטת תל אביב, 1990. זכתה בפרס ראשון עם הצגת היחיד "אנא, פאיזה" (פסטיבל "תיאטרונטו" 2000 ות. "הבימה"), שיחקה ושרה במחזות הזמר: "צלילי המוסיקה", וב"פיאף" בבית ליסין. בין תפקידיה: "בנים גידלתי ורוממת", משחקת בתיאטרונים לנוער וילדים. מקריינת ומקליטה ספרים בספרייה לעיוורים. זוכת ציון לשבח על תפקיד ראשי ב"מכתב מאישה טיפשה", פסטיבל עכנ, 1995. בקולנוע: "בלדה לאביב הבוכה", "עיוורת". בטלוויזיה: "תיק סגור", "הכל נשבר במשפחה", "פולישוק". משתתפת בסרט הדוקומנטרי "אמא, פאיזה", על חייה וחייה אימה הזמרת פאיזה רושדי. מופיעה בשירה אתנית בתוכניות אירוח בטלוויזיה ועל הבמות.

רועי קקון

בוגר בית צבי 2007. בין תפקידי: בת. הספרייה: "שיער" (קלוד), "אאידה" (מרב), "אחים בדם" (מיקי/סמי), "קברט" (קליף), "פיאף" (מישל), "צלילי רוג'ר והמרשטיין", "תחת שמי פריז", בת. הקאמרי: "כנר על הגג" (מנדל), "סאלח שבת", "ינטל", "סוף טוב", "מעגל הגיר הקווקזי. ת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "אלדיך", "מלך סיאם" (יורש העצר); בת. המסחרי: "נרניה", "אבניו Q".

דוד רייבי

בוגר "המסלול להכשרת רקדנים של ביכורי העיתים". בראשות נעמי פרלוב. עבד עם כוריאוגרפים בארץ ובחול, ביניהם: ברק מארשל ורננה רז (במסגרת סוזן דלל), קונסטנטין ביצ'ר מארה"ב ומרקוס מוריוקושקה מספרד, (במסגרת Cross Connection Ballet בדנמרק), איציק כהן, אביחי חכם, יוני סוטחי, שרון זנה, עוז מורג, עם הכוריאוגרפית הדנית ננה סבאלהום. כמו כן, עם תאטרון "השעה" ובית האופרה הישראלית. הופיע עם מרינה מקסימיליאן בלומין, דודו אהרון, ניקול ראידמן, ג'ולייטה ומורן אטיאס.

ניר שיבר

בוגר הבמה "בית צבי" (2008). בין תפקידי. בת. הבימה: "בראבו - שרים 90", "הקומקום והמטאטא", "כתם לידה", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "רעל ותחרה"; בת. הקאמרי: מחווה לאמן - נורית הירש, לאה גולדברג; בת. הספרייה: "צלילי המוסיקה" (רולף), "מיקה שלי" (ארי), "משחקי פיג'מה" (סיד), "שיער" (קלוד), "פיאף" (האקורדיוניסט), "תחת שמי פריז", "אהוד מגור בברודווי", "רבקה רז - מאז ולנצח", "הקומפניון דה לה שנסון"; ת. ארצי לילדים ולנוער: "אורי" (אורי), "הכבש השישה עשר" (דניאל); בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "החוג לדרמה" (קוקו). כמו כן, הופיע בערב מחווה למלחין קובי אושרת ובהרכב המוזיקלי: "ISRA-POP".

קארין שיפרין

בוגרת B.M בהצטיינות יתרה מהאקדמיה למוסיקה באוניברסיטת ת"א. מופיעה בקביעות על במות האופרה, התיאטרון והקונצרטים בארץ ובחול. בין הופעותיה כסולנית: "נישואי פיגארו" (מרצ'לינה), הסימפוניה התשיעית של בטהובן, "רוזינה", "מרשלן ואראבלה",

"חמשת השירים השחורים" של ח. מונטסלבאז, "קונצרט לחיים ולשלום" ברומא, בית לחם וירושלים. באופרה הישראלית: "סינדרלה", "הילד חולם" (האישה המנחמת), "חליל הקסם" (האישה השנייה). בת. הבימה: "כי בנו בחרת".

הילה שלו

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין 2012. בין תפקידיה: "השבועה" (ת. הבימה). "שרוליק" (סל"ה בשיתוף ת. הקאמרי). "כטוב בעיניכם" (ת. המדיטק בשיתוף ת. בית ליסין), "מומו" (ת. המדיטק).

תכנית סוף שבוע קל

נהנים ממגוון בילויים לכל המשפחה

ההטבות ניתנות למימוש בכל ימות השבוע, כולל חגים וחופשים. ניתן ליהנות ממספר הטבות במקביל.

1+1 מתנה

על ארוחות בוקר
 ארוחות בוקר או קפה ומאפה ברשת קפה וזכמנון כחי קפה מוספים

1+1 מתנה

על כ-90 הצגות ילדים
 השיחים המשחקים - רינת בבאי • חיפזון וזהירון • סבא טוביה • טיף וטף • ספר הבונגל ועוד...

1+1 מתנה

על מגוון המופעים
 מה קשור • יהודית רביץ ונידו טוב • ברי סחרוף • אלי ומריאנו • ריטה • שירי מימון ושמעון בוסקילה ועוד...

1+1 מתנה

על כ-60 אטרקציות
 לונה פארק • סופרלנד • עיר וזמלכים • THE MAX • ימית ספארק הנים • פארק שפיים • מיני ישראל ועוד...

עושים את זה קל

הזמנים עכשיו: www.cal-weekend.co.il | 8811*

ההטבה מותנית בביצוע עסקות חדשות בסכום של 1,500 ₪ ומעלה בכל כרטיסי Cal שברשותך בחודש הקלנדרי בו מומשה/הוזמנה ההטבה. אי עמידה בתנאי זה תחייב בעלות ההטבה כ-40 יום לאחר מועד מימושה/הזמנתה. התכנים המצוינים במודעה אינם קבועים ועשויים להשתנות. תוקף התוכנית עד 7.8.14. פרטים מלאים בתקנון התכנית. באתר התמונות להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרויקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהוויה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בנוף - המשכן החדש של התיאטרון, וגם בנפש - טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה, התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אומנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרוני אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

י"ד אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה: ציפי רובין
חברי הנהלה: ארליך גל, הראל אורה, חיימוביץ רונתי, חפץ סיגליה, לנדאו ליאורה, סביר רינת, רביד נאוה, רוזנברג ריקי - גזברית כבוד
מייסדת ונשיאת כבוד: גולדנברג אורה
רו"ח: שחק יוסי, ארליך גל, הראל אורה
מזכ"ל: כהן פולין

ידידים: אבידן בריר ברוריה ודר' אברהם בריר, אדלר רונית וראובן, אהובי יגאל, אור מיכאלה ותיאודור, אחיטוב אורינבסקי ארזה, אפרת צבי ודרורה, אונגר יעל ורמי, איזקסון אירית, אילין שרה, איתן פולט, אלאוף שרה, אלאוף אילנה וג'קי, אלון איה ושמעון, אלחנני איטה, אלקון עידית, אפרתי אורית דוד, אקרשטיין סטפני וגיאורא, ארליך גל ומישל, ארליך מירה וגיאורא, ארקין דוריס ומורי, בארינבוים צביקה ונטלי, בלנש קיי, בלומנטל נעמי, בנק הפועלים, בנק תפחות, בהר יוסי ועירית, בר ריבה וצבי, בר שלמה, ברק אהרון ואליקה, ברניצקי קוני ודן, ברק נאוה, גבריאל עידנה וארגון, גבאי נרדה ועזרא, גולדנברג אורה, גולדנברג תמי ורוני, גור אלן, גורביץ מוניק ומנחם, גורביץ אריאלה וגרשון, גיגר מיכה ושרה, גלר אתי ואהוד, גרוס צביה ויוסי, גרינברג יפית ודר' בני ארד, גרנות נעמי יוסי, דואק אבלין, דנקנר אורלי ונוחי, החברה לישראל, הורביץ דליה, הירש תמי, דר' אביקם ואורה הראל, וילנר חגית, בפו עליזה, זמיר רינה ויצחק, זרניצקי אורה ויוסי, חיימוביץ רונתי, חכמי קנפר ניצה, חכמי יוסף דוד, חפץ סיגליה וצבי, חנן אריה ופסיה, טיומקין יהודית ואבי, טייק עירוניה, טלר גדעון, טייק יהודית ודר' הנרי, ים שחור נעמי ומנחם, ינאי שלמה ואהובה, ירון גיאורא וצילה, יונס אלי וחנה, כהן אלי ואיילה, כהן פניו ופנינית, כרמל שוש, לוי גיטה, ליאון אמנון ומלכה, ליבאי דוד, לנגר איריס, לנדאו מרינה ואילן בן זאב, לנדאו ליאורה ואלי, לנדסברג ברונד, לנדסברג דיתי ואלכס, לסט רוני וגבי, מאור גליה ויהושע, מטלון מוריאל וענת, מיתר עפרה ואלי אפשטיין, מלמד אלדד ודליה, מנדלסון יוסי וחנה, נאמן אייבי ודליה, נמרודי עופר ורית, נתנאל ענגי ועוזי, סביר רינת, סגול טובה וסמי, פרופ' סוארי יצחק ועדיה, סמית רלי, סלע יהודית, סדן שמחה, עופר עידן ובתיה, עזריאלי דנה ודני חכים, עזריאלנט איה, פדרמן ליאורה ומיכאל, פורר מיכל, פישמן טובה ואליעזר, פלדמן איה וזאב, פלטק שרה ואבנר, פרופר אתי וגד, פרופ' פרשקר יוסף ודליה, צרניאק עפרה, קונדה אפרים וציפי, קוריצקי נירה, קז נילי וישראל, קצין יהודית ורוני, קרן מיקה ורוני, רב חן רפי, רב-הון יעל, רבינוביץ רונתי, רביד נאוה ואברהם, רהב רני והילה, רובין ציפי ופנחס, רובינשטיין מיכל ומאיר שמגר, רוזנברג מילו ורחל רוזנברג ריקי, רוטר גבריאל ואמתר, ריס איטה, רפפורט עירית, שוסטר דליה, שטראוס בן דרור רעיה, שימאה סמדר, שלום שי, שלגי ספי ובת שבע, שפיגלר רוני, שקד שושנה וישעיהו, שקד חיה, רות לבהר שרון, שריזלי דניאלה ודני, שרף רוני ואהרון, תאומים מושיק ועירית, תשובה יצחק וחיה.

זוכה פרס ישראל

הבימה התיאטרון הלאומי

מועצת הנאמנים של התיאטרון | יו"ר: דוד בועז

פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, אדריאן הרשקוביץ, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | יו"ר: יוחנן צננן | סגנית יו"ר: נורית דאבוש
אסתי אפלבוים פולני, אמנון דיק, אורלי מלסה, שאול משעל, בן עמי עינב, יוסי שחק
מזכ"ל: אודליה פרידמן | **מנהל אמנותי:** אילן רונן | **סמנכ"ל:** בני צרפתי

במאי בית וחבר הנהלה אמנותית: חנן שניר
מנהלת מחלקת אמנותית: רות טון-מנדלסון
מנהל פרויקטים מיוחדים: גדי בר עוז
מנהלת פרוסום ויחסי ציבור: אסנת חן, סילג שמבירו
מנהלת פיתוח עסקי וגיוס משאבים: יונת וייס

שחקני התיאטרון: אורי אברהמי, נירית אהרוני-שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה אוזן, טלי אורן, אלון אופיר, תמר אילנאי, דורון אורן, אושרת אינגדשט, גורג' אסקנדר, אניטל אלכבר, נצר אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמוג, עידן אלתרמן, יפית אסולין, ליאת אקטע, עדי ארד, נעמה ארמון, דפנה ארמוני, אורי בדר, עמוס בוארון, דיוויד בילנקה, ריקי בליך, שמול בן-ארי, טליה בן-מז"א, אורי בבאי, שלומי בן עטר, תמר בן עמי, שלמה בר שביט, שמחה ברבירו, ליליאן ברטו, שלומי ברטונוב, עידו ברטל, דוית גביש, מרים גבריאל, רינת גולדמן, גלית גיאת, לאה גלפשטיין, אשונ גספריאן, אילנית גרשון, תומר דהן, גבי אהד-דוד, יבג'יה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רן דנקר, ארז דריגס, אורי הוכמן, צחי הלוי, יניב הלפגוט, רוברט הניג, דור הררי, מרב הררי, אמנון וולף, אתי וקנין, יא-זו-ארץ, ערן חגי וניבר, ניר זליחובסקי, אורן חבנט, סיני חזמה-פריצקר, ענת טוביה, עידית טפרסון, איציק כהן, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, אדם להב, לירון וינאי, לילך כספי, לירון לוי, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדאו, דני לשמן, קובי מאור, תות מולאור, אבינועם מור חיים, הראל מורד, מוני מושונוב, יגאל מזרחי, רוי מילר, רינת מטטוב, אלון ניסן, לואי נופי, נעמה נחום, אורית נחמיאס, דוריס נמני, נתן נתנון, דניאל סבג, שחף סגל, עמי סמולרצ'יק, גאסן עבאס, יוסף סויד, שאול עזר, מיכאל עינב, דורון עמית, גבי עמרני, רוברט פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, איתי פלג, מיקי פלג, הילה פלדמן, מני פלורנטין, אליגור פלקסמן, רונה פרמצניק, אלי פרי, פני קדרון, נדיה קוצר, אבי קושניר, יוחם קושניר, דבורה קידר, רותם קינן, ליא קניג, טטיאנה קגליס-אוליייר, גיל קפטן, רועי קקון, אלכס קחול, ראדה, אלעד רביב, נתן רביץ, ארי רגב, עופר רגיר, אייל רדושיצקי, אילת רובינסון, אורנה רוטברג, שחר רז, דב רייב, דב רייזר, פולי רשף, סמדרה שדה, יגאל שדה, נגה שחר, ניר שיבר, קארין שיפרין, עפר שכטר, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תומר שרון, עודד תאומי, גלי תגר

השחקנים הוותיקים: יהודה אפרוני, ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, רולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פינינה פרח, דליה פרידלנד, אתל קובינסקה, אלכס פלג

מנהלת לשכת מזכ"ל: רונתי עוזיאל
מנהל כח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כח-אדם: טל אב-גזז

מנהלה - אחזקה:
מנהל הבית: חיים אמיואל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכיב: אסנת אורן, טלי דובינסקי, יעלה סגל
מנהל רכש וסדרנים: יניב איתן
ס. מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדרן אחראי: נתי חכים, יאיר טלמור, יואב אמיר, בועז וולנשטיין

מנהל כספים: יגאל ספיבק
אחראית מחלקת כספים: אורית מושקוביץ
מח' כספים: תקוה נחפי, שרית דניאל, קרן קורקוס
הנהלת חשבונות:
מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מנהלת מדור שכר: עדי ארזי

מחלקת שיווק ומכירות:
מנהל מחלקת שיווק ומכירות: יגאל הרטל
מנהלת מכירות: חתונה קיפניס
עוזרת למנהל מחלקת שיווק: ענת נתן
מנהלת מחלקת חינוכית: אפרת לוי
מנהל מחלקת שיווק מבזר עסקי: איתן אדר

שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות: סילג סויד, ליאת דקל, שרונה זבלודובסקי, מיכאל עברי
מנהל מחלקת שרות לקוחות-מנויים: אילן וולנשטיין
מנהלות משמרת: שני לוי
קופאים: יעל גיאן, עליזה וילחוביק, שירלי כהן, רענן מורג, אתי מצלוואי, רונתי פרידמן
מנהלת מחלקת הפקות: חויטל שקורי
מנהלי הצגות: אבי גז, כרמית חלק, דנה כץ-נעמן, חגית נמרודי, קארין סיגל, יעל פורת, דנה פלסר, דקלה פרבר, כנרת צור דבורי ריס, מיכל אייזיק, עדו שטן

תפעול תלבושות ואבזרים: מועה אתגר, אלה בקר, מועה בקר, אורטל כהן, אביטל פלג, אברהם פפן, רחל צמח
תפעול פיאות: עירית אבידן, אווה אוסנה, עינב וינשטיין-קרן, אנה קוסטיצ'יץ, לילך שם טוב
ייצור תלבושות: אנה איצקוביץ, סבטלנה גוסייב, גלינה מלצמן, אוני ואגנר, רוני יגור, ואדים לין, ארז מעין, אלנה

להצגת "גבירתי הנאווה":

מנהל ייצור: מנאר זטרברג
מנהל טכני: אורן חדידה, מיכאל רוקובסקי
סגן מנהל טכני: קונסטנטין מרקובאנו
תפעול תאורה: איתן מימיה
תפעול סאונד: ליאונד פרל

צבטקוב, אירנה קנטור, לודימילה קוזלוב
ייצור אבזרים: חניתי אביר, אירנה וינבר, הגר ועקנין-בן אפרים, לורי כהן, מנדי מועלים
ייצור תאורה: סדנת תיאטרון בע"מ
צביעת תאורה: אהרון קרביץ, אנדרי צ'רנבוק
איפור לשי כהן: יעל ברז'לי

ארכיון הבימה פתוח לציבור ביום ג' 14:00-10:00
וביום ה' 18:00-14:00, טלפון: 03-5266720
מייל: Archive@habima.org.il

הבנק הבינלאומי מציג:

★★★★★

"הופעה משכנעת
וכובשת"

★★★★★

"בחירה מוצלחת
של מסלולים"

★★★★★

"הלקוחות הריעו
ממושכות"

פרמיירה של הטבות לפותחי חשבון בינלאומי

הבינלאומי מזמין אותך לנהל את חשבונך באחד המסלולים המתאימים במיוחד בשבילך, ליהנות ממקצועיות, שירות איכותי והטבה אחת לבחירה מתוך מגוון הטבות:

פטור

מעמלות פעולה ע"י
פקיד ועמלות פעולה
בערוץ ישיר*

מענק

לפתיחת חשבון

הלוואה

ללא ריבית והצמדה

הבינלאומי

לתיאום פגישה בסניף הקרוב לביתך

חייג 2354*

*ההטבה תינתן בעו"ש מטבע ישראלי בלבד, תמורת תשלום עמלת מינימום חודשית בגובה עמלה תעריפית של פעולת פקיד אחת. ההטבה היא ביחס לתעריפון הבנק ליחידים ולעסקים קטנים, כפי שיהיה מעת לעת ("התעריפון"). ההטבות יינתנו ללקוח חדש הפותח חשבון פרטי (לא עסקי). אין לראות בפרסום זה משום הסכמה או התחייבות למתן ההטבות ולמתן אשראי כלשהו. אשראי יוענק בכפוף לשיקול דעת הבנק ולהמצאת בטחונות לשיעור רצונו. מתן ההטבות כפוף לתנאים המלאים המפורטים במסמכי הבנק ולהסדרים הנהוגים בבנק. הבנק רשאי לשנות את תנאי ההצעה או להפסיקה בכל עת.